

Η απόγνωση του Σίσουφου

Τον βλέπω
Τον βλέπω μετά την ασέβεια
Καταδικασμένο
Κάθε μέρα, ανεβάζει έναν βράχο στην κορυφή ενός βουνού
Αυτός κατακυλάει
Ύστερα πάλι
Και πάλι

Μέσα στα χαρακώματα
προτού ξυπνήσω το πρωί
σε μάχη που' χει πια χαθεί
να μάχομαι

Κι είμαι εγώ απέναντι
το ίδιο είναι δηλαδή
κι όποιος νικήσει, όποιος χαθεί
στο τέλος χάνομαι
μα συνεχίζω να αισθάνομαι
κι αυτό λέγεται ζωή

Μες στις ψυχής μου τ' άβατα
μέσα στα χαρακώματα
να ψάχνω για χαράματα
κουράστηκα

Του σώματος τον πόνο μου
στης ενοχής τον δρόμο μου
να μεταφέρω ισόβια
κουράστηκα

Μες στο σκοτάδι της ψυχής
μέσα στους ήχους της σιωπής
να ψάχνω φως χαμένης γης
κουράστηκα

Ίχνη χαράς να αναζητώ
κι όλο στη θλίψη να γυρνώ
μα τη φυγή να μην τολμώ
κουράστηκα